

Sygn. akt IV U 1337/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania H. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 października 2013 r. (Nr (...))

w sprawie H. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1337/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 7 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 i art.58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił H. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że ubezpieczona, u której Lekarz Orzecznik ustalił istnienie całkowitej niezdolności do pracy do 30 września 2015r., a która powstała w dniu 10 kwietnia 2013r., w okresie dziesięciu lat przed powstaniem niezdolności do pracy oraz przed zgłoszeniem wniosku o rentę nie udowodniła żadnego okresu ubezpieczenia. Ponadto niezdolność do pracy powstała w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ostatniego ubezpieczenia, co nastąpiło w dniu 4 sierpnia 1999r. Ogólny zaś okres ubezpieczenia H. R. wynosi 12 lat, 5 miesięcy i 26 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła H. R. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, co potwierdza orzeczenie Lekarza Orzecznika i nie jest w stanie dopracować brakującego okresu. Przed datą powstania niezdolności do pracy była zarejestrowana w Urzędzie Pracy, ale nie znaleziono dla niej żadnej pracy, a ponadto stan zdrowia nie pozwalał jej na pracę (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona H. R. w dniu 30 sierpnia 2013r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z 30 sierpnia 2013r. k.1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 23 września 2013r. ustalił, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy do 30 września 2015r., a niezdolność do pracy powstała w dniu 10 kwietnia 2013r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 23 września 2013r. k.6 akt rentowych).

Od powyższego orzeczenia ubezpieczona nie wniosła sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. Przyjmując datę powstania całkowitej niezdolności do pracy stwierdzoną przez Lekarza Orzecznika oraz datę zgłoszenia wniosku o rentę organ rentowy ustalił, że dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy (10 kwietnia 2003r. - 9 kwietnia 2013r.) i w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę (30 sierpnia 2003r. - 29 sierpnia 2013r.) ubezpieczona nie udowodniła żadnego okresu ubezpieczenia, o ostatni okres ubezpieczenia zakończył się w dniu 4 sierpnia 1999r. Organ rentowy ustalił ponadto, że ogólny okres ubezpieczenia H. R. wynosi 12 lat, 5 miesięcy i 26 dni (karta przebiegu zatrudnienia ubezpieczonej k.7-7v akt rentowych). Mając na uwadze powyższe ustalenia, zaskarżoną decyzją z 7 października 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 7 października 2013r. k.8 akt rentowych).

Ubezpieczona H. R. urodziła się w dniu (...) (wniosek k.1 akt rentowych). Zgodnie z w/w orzeczeniem Lekarza Orzecznika całkowita niezdolność do pracy powstała u niej w dniu 10 kwietnia 2013r., a zatem w wieku 52 lat.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej H. R. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.58 ust.1 pkt 5 i ust.2 ustawy warunek posiadania okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, przy czym ów 5-letni okres ubezpieczenia powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. W myśl ust.4 art.58 ustawy spełnienie tego ostatniego warunku nie jest wymagane, jeżeli ubezpieczony osiągnął okres składkowy wynoszący w przypadku kobiety co najmniej 25 lat oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy stwierdzić należało, że ubezpieczona H. R. nie spełnia wszystkich przesłanek, które powinny być spełnione łącznie, do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Okolicznością niesporną jest, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy, przy czym niezdolność ta powstała w dniu 10 kwietnia 2013r. W tym miejscu wskazać należy, ubezpieczona nie kwestionowała ustalonej przez Lekarza Orzecznika ZUS daty powstania niezdolności do pracy (odwołanie k.2 i wyjaśnienia ubezpieczonej k.7 – nagranie od minuty 1 do 4). Okolicznością niesporną i niekwestionowaną przez ubezpieczoną jest również to, że ogólny okres ubezpieczenia ,tj. na przestrzeni całego życia zawodowego ubezpieczonej wynosi 12 lat, 5 miesięcy i 26 dni. Jak wynika z przytoczonych wyżej uregulowań, warunkiem przyznania prawa do renty osobie niezdolnej do pracy - która to niezdolność powstała (tak jak w przypadku ubezpieczonej) w wieku powyżej 30 lat - jest, aby osoba taka legitymowała się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze co najmniej 5 lat i aby okres ten przypadł w ciągu w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. W okolicznościach niniejszej sprawy ów dziesięcioletni okres obejmuje czas od 10 kwietnia 2003r. do 9 kwietnia 2013r. (przyjmując datę powstania niezdolności do pracy – 10 kwietnia 2013r.) oraz czas od 30 sierpnia 2003r. do 29 sierpnia 2013r. (przyjmując datę zgłoszenia wniosku o rentę – 30 sierpnia 2013r.). Jak pokazują przedstawione wyżej

ustalenia faktyczne w żadnym z wymienionych okresów ubezpieczona nie udowodniła żadnego okresu ubezpieczenia. Ponadto biorąc pod uwagę datę ustania ostatniego okresu ubezpieczenia H. R. (4 sierpnia 1999r.) stwierdzona u niej niezdolność do pracy powstała później niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. Reasumując powyższe rozważania uznać należało, że ubezpieczona H. R. nie spełnia wszystkich ustawowych przesłanek do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, które co należy podkreślić muszą zachodzić łącznie. Stwierdzenie całkowitej niezdolności do pracy – bez spełnienia pozostałych przesłanek - jest w tym zakresie niewystarczające.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.